

Gert Petersen (SF):

Jeg vil godt forklare hr. Kofod-Svendsen, hvorfor formuleringen i punkt 4 er valgt, og hvorfor der ikke sættes på nedrustningskonferencen i Genève.

Sagen er den, at der er ingen, der rigtig kan bestemme, hvad nedrustningskonferencen i Genève skal beskæftige sig med. Det afgør den selv. F.eks. kan FN's generalforsamling rette opfordringer til nedrustningskonferencen, men den er ikke forpligtet til at følge disse opfordringer, og vi har en række eksempler på, at de er blevet afvist, fordi der ikke har kunnet opnås enighed.

Derimod er det i henhold til artikel 2 i traktaten fra 1963 helt klart, at foreslås der en ændring i retning af et totalt prøvestop, og ønsker en tredjedel af medlemmerne dette drøftet på en konference, så skal det drøftes på en konference. Det sker ikke, fordi man retter en opfordring til nedrustningskommissionen. Det kan vi slet ikke have noget styr på, og derfor er det denne udvej, der er valgt.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Det var lidt vanskeligt at få rede på, hvad det egentlig var, der udgjorde vanskelighederne for kristeligt folkeparti i forhold til den dagsorden, som hr. Lasse Budtz har foreslået. Jeg var meget enig i det, hr. Lasse Budtz sagde, men jeg vil godt spørge hr. Kofod-Svendsen, hvordan en dagsorden fra kristeligt folkeparti ville se ud. Vi har jo ikke set en endnu, men jeg synes næsten, der forelå en vis forpligtelse for kristeligt folkeparti til at præcisere, nøjagtigt hvordan den ville se ud. Hvad skal der helt præcist ændres i den dagsorden, som hr. Lasse Budtz har foreslået? Jeg forstod, at man måske gerne ville have et yderligere element med om nedrustningskonferencen. Det ville ikke for VS være et problem at tage et yderligere element med, hvis det var det, der var vanskeligheden.

Jeg forstod, at hr. Kofod-Svendsen havde nogle problemer med udtrykket »fordømme«. Han forsøgte sig med det gammelkendte forsøg på at finde ud af, hvad der er værst: pest eller kolera. Jeg synes, at forsøget, som det som regel også altid tidligere er sket, faldt meget uheldigt ud, fordi man jo ikke kan give sig til på fornuftig vis at sam-

menligne, hvad der er værst: myrderier med geværer i Afghanistan eller affyring af atom-bomber. Begge dele er ting, som man kategorisk og konsekvent må tage afstand fra, så vidt jeg kan se. Jeg vil spørge hr. Kofod-Svendsen, om det egentlig har nogen god mening at forsøge på at opstille et grundlag for sammenligning af, hvilken af de to ting der er værst. Den ene ting rammer nogle mennesker her og nu, den anden ting kan føre til, at vi alle bliver udslettet. Vi må naturligvis kategorisk fordømme begge disse to ting.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KrF):

Det var netop interessant at høre hr. Lasse Budtz tale om, at der var nogle, der bandt sig, og det er vel det, der er lidt af nøglesituationen. Har socialdemokratiet bundet sig til SF og VS? Jeg så meget gerne, at det brede udenrigs- og sikkerhedspolitiske samarbejde, som vi har haft i årtier, og som vi også drøfter i det sikkerhedspolitiske udvalg, blev genetableret, så vi atter havde denne binding mellem regeringspartierne og socialdemokratiet. Denne binding ønsker jeg meget gerne, men det forudsætter, at der ikke alene i det sikkerhedspolitiske udvalg, men også når der skal udformes en dagsorden, foregår lange drøftelser. Jeg har nævnt et par ting, hvor jeg synes dagsordenen burde have været formuleret bedre. Jeg vil gerne sige til hr. Albrechtsen, at der nu engang er forskel på, at mennesker bliver myrdet, og at der foregår nogle atomprøvesprængninger, hvor der ikke er mennesker, der bliver myrdet. Jeg mener faktisk, der er en klar forskel, men det ændrer da ikke ved den klare målsætning, jeg har, nemlig at vi ønsker en international aftale, som forbyder fremtidige atomprøvesprængninger, men at der er en klar forskel på at blive slået ihjel og ikke blive slået ihjel. Det synes jeg i grunden ikke er så vanskeligt at erkende.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu forstod jeg af hr. Kofod-Svendsens indlæg, at han måske ikke deler den lidt dystre beskrivelse, jeg gav af situationen angående forhandlingerne om det fuldstændige